

Tužba podnesena 8. srpnja 2021. – Credit Suisse Group i Credit Suisse Securities (Europe)/Komisija**(Predmet T-406/21)**

(2021/C 338/49)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Credit Suisse Group AG (Zürich, Švicarska), Credit Suisse Securities (Europe) Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: R. Wesseling i F. ten Have, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 1. Odluke Komisije C(2021) 2871 od 28. travnja 2021. koja se odnosi na postupak na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet AT.40346 – SSA obveznice) (uz daljnjem tekstu: odluka); podredno, da poništi članak 1. točku (d) odluke; još podrednije, da poništi dio članka 1. točke (d) odluke u mjeri u kojoj se u toj točki utvrđuje da Price Discovery Communications (komuniciranje o cijenama) ograničava tržišno natjecanje s obzirom na cilj i/ili da su tužitelji sudjelovali u jedinstvenoj i trajnoj povredi u cjelokupnom trajanju navedenom u tom članku;
- poništi članak 2. točku (d) odluke; podredno, da poništi dio članka 2. točke (d) odluke;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka ili, podredno, odgovarajućeg dijela njihovih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 101. UFEU-a i pružila nedostatno obrazloženje utvrdivši da je cilj postupanja tužitelja bilo ograničavanje i/ili narušavanje tržišnog natjecanja. Konkretno,
 - Komisija je povrijedila članak 101. UFEU-a time što nije u dovoljnoj mjeri razmotrila relevantni pravni i ekonomski kontekst te time što nije u skladu sa svojim teretom dokazivanja dokazala da postupanje o kojem je riječ u odluci ograničava tržišno natjecanje s obzirom na cilj;
 - podredno, Komisija je povrijedila članak 101. UFEU-a zaključivši da Price Discovery Communications (komuniciranje o cijenama) ograničava tržišno natjecanje s obzirom na cilj;
 - u odnosu na Price Discovery Communications (komuniciranje o cijenama), Komisija je počinila pogrešku koja se tiče prava time što je zamijenila ocjenu o tome ograničava li se postupanjem tržišno natjecanje s obzirom na cilj s ocjenom o tome izlazi li postupanje, kao akcesorno ograničenje, izvan dosega članka 101. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 101. UFEU-a time što je pogrešno primijenila pojam jedinstvene i trajne povrede 101. Konkretno,
 - Komisija nije dokazala i pružila dostatno obrazloženje o tome da su učestalo komuniciranje, koje se odvijalo u multilateralnim stalnim sobama za razgovore, praksa s kojom se prestalo 2013., i sporadična bilateralna komunikacija, koja je uslijedila nakon veljače 2013., bili dio općeg plana kojim se pokušao ostvariti zajednički cilj;

- Komisija nije niti dokazala niti pružila dostatno obrazloženje o tome da su tužitelji bili svjesni ili da su trebali biti svjesni bilateralne komunikacije drugih trgovaca od veljače 2013. pa nadalje, ili da su tu komunikaciju razumno mogli predvidjeti;
 - u odluci se ne dokazuje niti pruža dostatno obrazloženje o tome da je navodna povreda bila trajna;
 - u odluci se ne dokazuje postojanje jedinstvene i trajne povrede u cjelokupnom trajanju navedenom u članku 1. točki (d) odluke.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da se Komisijinom metodologijom utvrđivanja kazni krši članak 23. Uredbe Vijeća 1/2003 ⁽¹⁾, Komisijine Smjernice o utvrđivanju kazni ⁽²⁾ i dužnost obrazlaganja. Konkretno,
- Komisija nije iznijela dostatne razloge i omogućila tužiteljima da ocijene sadržava li metodologija utvrđivanja kazni pogrešku;
 - Komisija je, polazeći od pojma „vrijednost prihoda od prodaje” iz Smjernica o utvrđivanju kazni iz 2006., upotrijebila formulu visine prihoda od prodaje koja znatno preuveličava vrijednost prihoda od prodaje tužitelja pa stoga i ekonomsku važnost navodne povrede;
 - kazna koja je izrečena tužiteljima znatno premašuje težinu navodne povrede;
 - kazna koja je izrečena tužiteljima uključuje razdoblje u kojem oni nisu sudjelovali u navodnoj povredi.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

⁽²⁾ Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 8., svezak 4., str. 58.) (u daljnjem tekstu: Smjernice o utvrđivanju kazni).

Tužba podnesena 9. srpnja 2021. – PB/Komisija

(Predmet T-407/21)

(2021/C 338/50)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PB (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

posljedično,

- poništi Komisijinu odluku od 5. svibnja 2021., o kojoj je obaviješten 10. svibnja 2021., u vezi s povratom iznosa (i) 4 241 507 eura (ugovor TACIS/2006/101-510) (glavni iznos) ili 4 674 256,92 eura (glavni iznos uvećan za zatezne kamate do 30. travnja 2021.) odnosno (ii) 1 197 055,86 eura (ugovor CARDS/2008/166-429) (glavni iznos) ili 1 298 608,85 eura (glavni iznos uvećan za zatezne kamate do 30. travnja 2021.) od kojih treba odbiti 399 825 eura;